

ISSN:1306-3111

e-Journal of New World Sciences Academy
2011, Volume: 6, Number: 1, Article Number: 1C0308

EDUCATION SCIENCES

Received: October 2010
Accepted: January 2011
Series : 1C
ISSN : 1308-7274
© 2010 www.newwsa.com

Ali Rıza Erdem
Hüseyin Kıran
Fatma Susar Kırmızı
Pamukkale University
arerdem@pau.edu.tr
hkiran@pau.edu.tr
fsusar@pau.edu.tr
Denizli-Turkey

**KÖY ENSTİTÜLERİ MEZUNLARININ ÖĞRETMEN YETERLİKLERİNE İLİŞKİN NİTEL BİR
ARAŞTIRMA**

ÖZET

Çalışma Ege Bölgesinin, Aydın, İzmir, Muğla ve Denizli illerinde yaşayan Köy Enstitüleri mezunlarıyla (n=50) yapılan görüşmeler kapsamında gerçekleştirilmiştir. Veriler, araştırmacılar tarafından geliştirilen yarı yapılandırılmış görüşme formu ile elde edilmiştir. Dört açık uçlu sorudan oluşan form ile görüşmeler gerçekleştirilmiştir. Görüşmelerden elde edilen veriler bilgisayar ortamına aktarılmış ve satır satır okunmuştur. İki ayrı araştırmacı tarafından değerlendirilen çalışmanın güvenilirlik katsayısı, birinci soru için %72,32; ikinci soru için %69,45; üçüncü soru için %78,34; dördüncü soru için ise %77,69 olarak tespit edilmiştir. Bu aşamada kodlar oluşturulmuş, birbiri ile ilgili kodlar bir araya getirilerek temalar belirlenmiştir. Farklı becerilere sahip olma ve köyü kalkındırma kodları bir araya getirilerek "köye ilişkin yeterlilikler" temasına; uygulamalı eğitim yaptırma ve şimdiki öğretmenlerin değerlendirilmesi kodları bir araya getirilerek "eğitim öğretim sürecine ilişkin yeterlilikler" temasına ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Köy Enstitüleri, Köy Enstitüleri Mezunları, Nitel Araştırma, Öğretmen Yeterlilikleri

**A QUALITATIVE STUDY INTO THE PROFICIENCY OF GRADUATES OF VILLAGE
INSTITUTES IN TEACHING PROFESSION**

ABSTRACT

The study was performed via appointments with village institute graduates (n=50) living in the Aegean Region, including Aydın, İzmir, Mugla and Denizli. The data was obtained through semi-structured appointment forms developed by researchers, in which there existed four open-ended questions. As for the mutual interrogations, they lasted for nearly 40 minutes and recorded by a camera. Then the data which was obtained were conveyed into computers and read line by line. The co-efficient for the credibility of the first question was 72.32% and 69.45% of the second question while it was 78.34% for the third question and 77.69% was the fourth question. In addition, several codes were formed to bring together in the search of relevant themes. By bringing together the codes of "having distinct skills" and "development of the village", we have reached the theme of "proficiencies in the village" and by bringing together the codes of "practical training" and "evaluation of current teachers", the theme of "proficiency in education and training process" was reached. Besides, evaluations and quotations concerning themes and codes determined in the analysis were dramatically depicted in the study.

Keywords: Village Institutes, Graduates of Village Institutes, Qualitative Study, Proficiency in Teaching

1. GİRİŞ (INTRODUCTION)

Eğitim örgütlerinin etkiliğinin artırılmasında, diğer bir deyişle belirlenen eğitim amaçlarının daha üst düzeyde gerçekleştirilmesinde, öğretmen yeterliliklerinin artırılması oldukça önemlidir. Öğretmen yeterliği eğitim kalitesini doğrudan etkileyen önemli bir faktördür (Çakan, 2004: 100). Bir eğitim sisteminin başarısı, o sistemde görev alan öğretmenlerin niteliklerine bağlıdır (Yetim & Göktaş, 2004, 2004: 542).

Öğretmen yeterlikleri ve öğretmenlerin bu yeterliklere ne kadar sahip oldukları birçok araştırmaya konu olmuştur. Çakan'ın (2004: 100) "Öğretmenlerin ölçme-değerlendirme uygulamaları ve yeterlik düzeyleri: İlk ve Ortaöğretim" adlı araştırmasının bulgularına göre ilk ve ortaöğretim öğretmenlerinin büyük kısmı ölçme ve değerlendirme konusunda kendilerini "yetersiz" veya "eksik" bulmaktadır. Akpınar & Turan, Tekataş'ın (2004) "Öğretmen adaylarının gözüyle sınıf öğretmenlerinin yeterlikleri" adlı araştırmasının sonuçlarına göre öğretmen adayı öğrenciler sınıf öğretmenlerinin genel kültür düzeyini yeterli, özel alan bilgilerini ise orta düzeyde yeterli bulmaktadır. Kan'ın (2007: 46) "Öğretmen adaylarının eğitime-öğretme özyetkinliğine yönelik ölçek geliştirme ve eğitime-öğretme özyetkinlikleri açısından değerlendirilmesi (Mersin Üniversitesi örneği)" adlı araştırmanın sonuçlarına göre öğretmen adaylarının eğitime-öğretme özyetkinlik düzeyinin yüksek olduğu görülmektedir. Gelen & Özer'in (2008: 52) yaptığı "Öğretmenlik mesleği genel yeterliklerine sahip olma düzeyleri hakkında öğretmen adayları ve öğretmenlerin görüşlerinin değerlendirilmesi" adlı araştırmanın sonuçlarına göre öğretmen adaylarının görev yapan öğretmenlere oranla daha yüksek derecede öğretmenlik mesleğinin gerektirdiği yeterliklere sahip olduklarını düşündükleri ortaya çıkmıştır. Şahin'in (2008: 110-111) "Yeni ilköğretim programı çerçevesinde sınıf öğretmenlerinin mesleki gelişim düzeylerinin değerlendirilmesi" adlı araştırmanın sonuçlarına göre sınıf öğretmenleri mesleki gelişimde "yeterli", ulusal ve uluslar arası düzeyde sınıf öğretmenleriyle iletişim kurmada "yetersiz" olduklarını belirtmişlerdir. Kilmen & Çıkrıkçı Demirtaşlı'nın (2009: 49) "Sınıf öğretmenlerinin ölçme ve değerlendirme ilkelerini uygulama düzeylerine ilişkin görüşleri" adlı araştırmasının sonuçlarına göre sınıf öğretmenlerinin ölçme ve değerlendirme uygulamalarını yeterince gerçekleştiremedikleri saptanmıştır. Usta & Korkmaz'ın (2010: 1346) "Öğretmen adaylarının bilgisayar yeterlikleri ve teknoloji kullanımına ilişkin algıları ile öğretmenlik mesleğine yönelik tutumları" adlı araştırmanın sonuçlarına göre öğretmen adaylarının %25'i yeterli bilgisayar becerilerine sahip olmadıklarını, %75'i ise yeterli bilgisayar becerilerine sahip olduklarını düşünmektedirler.

Öğretmenlik mesleğine karşı olumlu tutumun olması öğretmen yeterliklerinin kazanılmasını kolaylaştırmaktadır. Erdem, Gezer & Çokadar'ın (2005: 477) "Ortaöğretim Fen -Matematik ve Sosyal Alanlar Öğretmenliği Tezsiz Yüksek Lisans Öğrencilerinin Öğretmenlik Mesleğine İlişkin Tutumları (Pamukkale Üniversitesi Örneği)" adlı araştırmasının sonuçlarına göre Ortaöğretim fen-matematik ve sosyal alanlar öğretmenliği tezsiz yüksek lisans öğrencilerinin öğretmenlik mesleğine ilişkin tutumları olumludur. Bulut'un (2009: 21) "Öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine ilişkin tutumlarının değerlendirilmesi (Dicle ve Fırat Üniversitesi örneği)" adlı araştırmasının sonuçlarına göre öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine yönelik olarak olumlu bir tutuma sahip oldukları ortaya konmuştur.

1.1. Öğretmenin Yeterlik Alanları (Areas of Teacher Competency)

Alanıyla ilgili yeterli bilgiye sahip olan bir öğretmenin bu bilgileri öğrencilere en iyi şekilde aktarmak için öğretmenlik meslek bilgisi ve mesleğini daha iyi icra etmesine yardımcı olabilecek her türlü

genel kültür bilgisine sahip olmak bir öğretmen için gereklidir (Gelen & Özer, 2008: 43).

Genel kültür yeterlikleri öğretmenin eğitim sürecindeki genel kazanımlarının bir bileşkesi olup, öğretmenin mesleğini uygularken bir sorunla karşılaştığında alan bilgisi ve eğitime-öğretme becerisine ek olarak bu sorunun çözümüne/irdelenmesine katkıda bulunan diğer disiplinler arası bilgi ve becerileri kapsamaktadır. Bu bilgi ve becerilerin, alan bilgileri ile ilişkilendirilmesi ve öğretim sürecinde kullanılması önem kazanmaktadır.

Özel alan yeterlikleri çerçevesinde öğretmen, öğreteceği alanın temel kavramlarını, araştırma ve inceleme araçlarını ve yapılarını anlar ve alanın bu özelliklerini öğrenciye anlamlı gelecek biçimde öğrenme deneyimleri yaratır. Bu bağlamda, öğretmen, öğrettiği alanın belli başlı kavramlarını, varsayımlarını, tartışmalarını, araştırma ve inceleme yöntemlerini bilir. Bir bilgiye ait kavramsal çerçevenin öğrencinin öğrenmesini nasıl etkilediğini anlar. Öğreteceği alanla ilgili bilgileri diğer konu alanlarıyla ilişkilendirir; alanın okul çapında uygulanan program içindeki yerini anlar.

Eğitime-öğretme yeterlilikleri içinde kapsamın önemli bir kısmını bilgi, beceri ve tutumları başkalarına öğretme yeterlilikleri oluşturmaktadır. Ancak, öğretmenden sınıf içindeki eğitim ve öğretim etkinliklerinin dışında farklı nitelikler de beklenmektedir. Bunlar; sınıf ve okul içinde rehberlik yapma, özel eğitime gereksinme duyan öğrencilere hizmet etme, okulu geliştirme gibi niteliklerdir. Nitelikler, eğitimin niteliğinin yükseltilmesine katkıda bulunurken, öğretmen ve öğrencilere rehberlik eden eğitim uzmanları ile etkili bir iş birliğinin de temelini oluşturacaktır.

Hizmet öncesi eğitimde öğretmen adaylarına "genel kültür", "alan bilgisi" ve "eğitime-öğretme yeterliği" 4 yıllık lisans eğitimiyle kazandırılmaya çalışılmaktadır. Öğretmen yeterlikleri öncelikle öğretmen adaylarına verilen "hizmet öncesi eğitimde" kazandırılmaktadır. Öğretmen adaylarının hizmet öncesi eğitimde "genel kültür", "alan bilgisi" ve "eğitime-öğretme yeterliği" ne ilişkin aldıkları dersler kazandığı bilgi, beceri, tutum ve davranışlar bu açıdan oldukça önemlidir.

Öğretmen göreve başladıktan sonra kurum içerisinde verilen hizmet içi eğitimler aracılığıyla öğretmen yeterlikleri geliştirilmektedir. Bu amaçla görev yapan öğretmenlere kurum tarafından uyum eğitimi, temel eğitim, geliştirme eğitimi, tamamlama eğitimi, yükseltme eğitimi, özel alan eğitimi verilmektedir (Can, 2004: 105).

1.2. Köy Enstitüsü Mezunu Öğretmenlerin Yeterlikleri

(Qualifications of the Village Institute Teachers' Graduate)

Anadolu'da kurulmuş olan Cumhuriyetin amacı köklü ekonomik-toplumsal devrimler yapmaktı. O yıllarda Türkiye nüfusunun yüzde sekseni kırsal alanlarda yaşamaktaydı. Kırsal kesimde yaşayanların tümü laiklikle bağdaşmayan, laik eğitimin gereği olarak yasalarla gerçekleştirilen "eğitimde birliğin" dışında yalan yanlış, sözde dini eğitimi veren, gizli olarak sürdürülen, eli sopalı bilim bilgisi olmayan kişilerin hocalık yaptığı hafızların, imamların eline bırakılmıştır (Killi, 1982:104). Şehir öğretmen okullarından mezun öğretmenler köylerde çalışmaya istekli değillerdi; köye gidenler ise şehir ve kasabalara dönmekteydiler. Köylerde buldukları süreler içinde de çevre insanların kalkınmasında etkili olamıyorlardı (Dündar, 2001:67). Köy Enstitüsü sistemi, 3803 sayılı Köy Enstitüleri Kanunu ile 4274 sayılı Köy Okulları ve Enstitüleri Teşkilatı Kanununa göre düzenlendi. Ülkenin 21 bölgesinde Köy Enstitüleri kurulacaktı. Bu enstitülerde köyün kalkınmasını sağlayacak olan öğretmenler yetiştirilecekti. Yetişen öğretmenler yalnızca köylüye eğitim öğretim vermekle kalmayacak, modern tarım teknikleri, arıcılık, marangozluk, müzik,

hasta tedavisine kadar her konuda yardımcı olacaktı. Bunu başaracak olan öğretmenler de o bölgenin köy çocukları arasından seçilecekti.

Köy enstitüleri köy çocuklarının eğitilmesi ve öğretmen olarak tekrar köye göndererek köylüyü bilinçlendirmesi projesiydi. Köy enstitüsünde okuyan köy öğretmeni adayları genel kültür, alan bilgisi ve pedagojik formasyon yeterliklerinin yanı sıra tarım ve sanat dersleriyle köyde görev yaparken kullanacakları tarım, hayvancılık, el sanatları yeterliklerini kazanmışlardır. Aysal'a (2005) göre Köy Enstitüleri bir aydınlanma hareketi olduğu kadar öğretmen yeterliklerinin uygulama ağırlıklı eğitimle kazandırılmasıdır. Bozdemir'e (2010) göre Köy Enstitülerinde devletin az bir yardımıyla öğretmen adayları, iş içinde çalışarak hem kendi barınaklarını, dersliklerini ve diğer gereksinimlerini, çalışma yerlerini yapmışlar; hem de gereken genel kültür ile mesleki bilgileri ve tarım çalışmaları yaparak köy için gerekli olan beceriyi kazanmışlardır. Bunlar, işi bilen öğretmen ve usta öğreticilerin rehberliği altında gerçekleşmiştir. Ülkü'ye (2008: 43) Köy Enstitülerinin en önemli özelliklerinden biri de "öğrenci merkezli, yaparak-yaşayarak öğrenme" nin hâkim olduğu eğitim-öğretim ortamına sahip olmalarıdır. Akbaş 'a (2008: 223) göre öğretmen yeterlikleri Köy Enstitülerinde daha çok pratiğe dönük olarak verilmekteydi. Kartal'a (2008: 35) göre binlerce öğretmen adayı bizzat yaşayarak öğrenmişler ve görev yaptıkları köy okullarında verdikleri eğitimde kuram ve uygulamayı iç içe uygulamışlardır.

2. ÇALIŞMANIN ÖNEMİ (RESEARCH SIGNIFICANCE)

Köy Enstitüsü mezunları köyde yaşayanları aydınlatmada gösterdikleri başarı açısından 1940 ve 1950 li yıllara damgasını vurmuş öğretmenlerdir. Köy Enstitüsü mezunu öğretmenler yalnızca köylüye eğitim öğretim vermekle kalmamış, aynı zamanda modern tarım teknikleri, arıcılık, marangozluk, müzik, hasta tedavisine kadar her konuda yardımcı olmuşlardır. Köy enstitüsünde okuyan köy öğretmeni adayları genel kültür, alan bilgisi ve pedagojik formasyon yeterliklerinin yanı sıra tarım ve sanat dersleriyle köyde görev yaparken kullanacakları tarım, hayvancılık, el sanatları yeterliklerini kazanmışlardır. Köy Enstitüsü mezunu öğretmenlerin kendi görüşlerine göre, kendi yeterlilikleri hakkında düşüncelerinin ortaya konması hem köy enstitüsü mezunu öğretmenlerin yeterliklerini kullanarak neleri yapabildiklerini belirlemede hem de şimdiki öğretim yetiştirmede aday öğretmenlere hizmet öncesi eğitimle kazandırılması gereken yeterlikler konusunda ışık tutacaktır.

3. ÇALIŞMANIN AMACI (AIM OF STUDY)

Bu araştırmanın amacı, kendi görüşlerine göre Köy Enstitüleri mezunlarının öğretmen yeterliliklerini belirlemektir. Araştırmanın alt problemi ise şu şekilde belirlenmiştir: Kendi görüşlerine göre Köy Enstitüleri mezunlarının öğretmen yeterliliklerine ilişkin düşünceleri nasıldır?"

4. YÖNTEM (THE METHOD)

Bu araştırmanın alt problemlerini yanıtlamak amacıyla nitel araştırma modellerinden olan durum araştırmasına başvurulmuştur (Yıldırım & Şimşek, 2008; Atıl, 1998; Seyidoğlu, 1997; Karasar, 2005). Durum çalışmasında amaç belirli bir duruma ilişkin sonuçlar ortaya koymaktır. Bu yöntemde durumlar birbirinden farklı olduğu için sonuçların genellenmesi söz konusu değildir (Yıldırım & Şimşek, 2008; 77). Araştırmada birden fazla deneğe ulaşılarak "çoklu durum çalışması" gerçekleştirilmiştir.

4.1. Evren ve Örneklem (Population and Sampling)

Araştırmanın evreni, Ege Bölgesinde yaşayan Köy Enstitüsü mezunu öğretmenlerden oluşmaktadır. Ege bölgesinde yaşayan Köy Enstitüsü mezunlarının sayısı tam olarak tespit edilemediğinden bu konuda bir bilgi

sunulamamaktadır. Görüşmeler şu ana kadar Denizli, İzmir, Muğla ve Aydın'da ulaşılabilen Köy Enstitüsü mezunu öğretmenlerle gerçekleştirilmiştir (n=50). Örneklemenin belirlenmesinde nitel araştırmada kullanılan, amaçlı örnekleme yöntemlerinden olan "kartopu örnekleme (zincir örnekleme)" başvurulmuştur. Bu yaklaşım belirlenen probleme ilişkin olarak zengin bilgi kaynağı olabilecek birey veya durumların saptanmasında özellikle etkilidir. Süreç konuyla ilgili kim ya da kimlerle görüşüleceğinin belirlenmesiyle başlar, ilerleyen zamanda elde edilen isimler ya da durumlar tıpkı bir kartopu gibi büyüyerek devam eder. Böylece araştırmacının görüşmesi gereken birey sayısı veya durum sayısı belirlenir (Yıldırım & Şimşek, 2008; 111). Araştırma kapsamında, Köy Enstitüsü mezunu öğretmenlerle yapılan görüşmeler 2008-2010 yılları arasında gerçekleştirilmiştir. Ancak araştırmacılar, yeni tespit edilen Köy Enstitüsü mezunlarıyla bu görüşmelere devam etmektedir.

4.2. Veri Toplama Tekniği (Data Collection Technique)

Araştırmada belirlenen alt problemin yanıtlanması amacıyla dört ayrı açık uçlu sorudan oluşan yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılmıştır. Görüşme formunda yer alan sorular sistematik bir sıra içinde bütün deneklere aynı şekilde sorulmuştur. Böylece görüşülen kişilerle belirli bilgiler keşfedilmeye çalışılmıştır. Yaklaşık 40 dakika süren görüşmeler video kamera ile kayıt altına alınmıştır.

4.3. Veri Toplama Aracı (Data Collection Tool)

Araştırmaya temel olabilecek açık uçlu sorular önceden belirlenerek yarı yapılandırılmış görüşme formunun ilk hali belirlenmiştir. Bu sorulara kişisel bilgilerle ilgili sorular da eklenerek denemelik "Yarı Yapılandırılmış Görüşme Formu" oluşturulmuştur. Belirlenen açık uçlu sorular alanında uzman sekiz öğretim elemanının incelemesine sunulmuştur. Uzman görüşleri sonrasında forma son şekli verilmiştir. Görüşmelerde öğretmen yeterliliklerine ilişkin dört soru Köy Enstitüsü mezunlarına yöneltilmiştir.

4.4. Geçerlilik ve Güvenirlik (Validity and Reliability)

Yapılan görüşmelerden elde edilen kamera kayıtları sonradan dikkatle izlenerek bilgisayar ortamında yazıya çevrilmiştir. Böylece yapılan görüşmelerin daha ayrıntılı bir şekilde incelenmesi olanağı elde edilmiştir. Köy Enstitüsü mezunlarının öğretmen yeterliliklerine ilişkin ortaya çıkan yazılar nitel veri seti olarak değerlendirilmeye alınmıştır. Bilgisayar ortamında yer alan yazılar incelenerek iki araştırmacı tarafından kodlanmış ve daha sonra soruların güvenirliliği "Güvenirlik=Görüş Birliği/Görüş Ayrılığı+Görüş Birliği x 100" formülüyle hesaplanmıştır. Güvenirlik katsayısı, birinci soru için %72,32; ikinci soru için %69,45; üçüncü soru için %78,34; dördüncü soru için ise %77,69 olarak tespit edilmiştir.

Elde edilen verilerin değerlendirilmesinde içerik analizi yapılarak açık kodlama yöntemine başvurulmuştur. metinler satır satır birkaç kez okunmuş ve buna yönelik kodlamalar oluşturulmuştur. Ardından birbirine benzer kodlar bir araya getirilerek ortak yönleri bulunmuş, böylece araştırma bulgularının ana hatlarını oluşturacak temalar (kategoriler) ortaya çıkarılmıştır. Belirlenen temalar altındaki kodlar birbirleriyle ilişkili biçimde açıklanarak yorumlanmış ve araştırmacının amacı doğrultusunda sonuçlar ortaya konulmuştur. Araştırmacılar tarafından yapılan yorumları desteklemek ve katılanların bakış açılarını yansıtmak amacıyla görüşme metinlerinden yapılan alıntılara yer verilmiştir. Araştırmada kullanılan kısaltmalar: Mezunların adı, (adı-soyadı), yaşı (Y76, Y78, Y81...), kaç yıl öğretmenlik yaptıkları (20 Yıl, 30 Yıl, 27 Yıl...), mezun oldukları Enstitü'nün adı (Gönen Köy Enstitüsü vb.), şu anda yaşadıkları il ya da ilçenin adı (Denizli, Aydın vb.) şeklinde ifade edilmiştir. Örneğin: (Hasan Ali Susar, Y84, 26 Yıl, Gönen Köy Enstitüsü,

Denizli) şeklinde ifade edilen bir kısaltma, "Hasan Ali Susar, 84 yaşında, 26 yıl öğretmenlik yapmış, Gönen Köy Enstitüsü'nden mezun, şu anda Denizli'de yaşıyor" anlamına gelmektedir.

5. BULGULAR VE YORUM (FINDING AND MEANING)

Araştırmmanın alt problemi "Kendi görüşlerine göre Köy Enstitüleri mezunlarının öğretmen yeterliliklerine ilişkin düşünceleri nasıldır?" şeklinde oluşturulmuştu. Belirlenen alt problemi yanıtlamak amacıyla Köy Enstitülerinden mezun olan öğretmenlerle görüşmeler yapılmış, bu çerçevede kodlar ve temalar oluşturulmuştur. Farklı becerilere sahip olma ve köyü kalkındırma kodları bir araya getirilerek "köye ilişkin yeterlilikler" temasına; uygulamalı eğitim yaptırma ve şimdiki öğretmenlerin değerlendirilmesi kodları bir araya getirilerek "eğitim öğretme sürecine ilişkin yeterlilikler" temasına ulaşılmıştır. Belirlenen tema ve kodlara ilişkin alıntı ve değerlendirmeler aşağıda yer almaktadır.

Köye ilişkin yeterlilikler teması oluşturulurken Köy Enstitülerinden mezun olan öğretmenlerin köye katkıları, köylü ile olan iletişimleri gibi düşüncelerinden yola çıkılmıştır. Bu kapsamda "farklı becerilere sahip olma" kodunun oluşmasını sağlayan alıntılardan bazıları şunlardır:

"(...)Şimdi köy enstitüsü mezunları oldukça maharetli, her şeyi yapabilen kişiler olarak yetişiyordu. Çünkü orada gördüğü için, bir elektrik arızasını, su arızasını kendisi tamir edebilir. Ama bir üniversiteyi bitiren bunu yapamıyor. Türkiye'de bu eller, bu okullar her şeyi beraber veriyor ve öğretmeni yetiştirip köye öyle gönderiyordu. (...) [Şevki Cıldır, Y86, 27 Yıl, Ortaklar Köy Enstitüsü, Aydın]"

"Şimdi bizim farkımız köyden hiç cumartesi, Pazar günleri dahi olsa ayrılamıyorduk. Ayrıca köy okulunda öğrencileri eğittiğimiz gibi Cuma günleri halk camiden çıkınca onları eğitecek, sağlık açısından ve diğer açılardan onları bilgilendirecek şeyler yapıyorduk. Hatta okuma-yazma bilmeyenlerle yine kış günleri toplayıp onlara okuma-yazma öğretiyorduk (...) [Yılmaz Yılmaz, Y74, 31 Yıl, Gönen, Denizli]"

"Köy enstitüsü mezunları uygulamacıydı, problemleri uygulayarak çözüyorduk. Diyelim ki okulun önünde balkon var. Öğretmen geliyor alıyor testereyi, çocuklar düşmesin düşmesinler diye oraya parmaklıklar yapıyor. Kendi eliyle yapıyor (...) [Bahattin Uyar, Y77, 20 Yıl, Gönen, Muğla]"

"(...)Köy enstitülerinde yetişen öğretmenler çiftçilik, marangozluk, yapıcılık; kızlarda dikiş-nakiş eğitimi gördü. Köylerde yaygınlaştırılmaya çalışıldı. Mesela ben ilk zaman kendi köyümün okulunu kendim yaptım bina olarak değil de, tamirini, kiremit aktarmasını kendim düzenledim. Başak türlü mümkün değildi (...) [Ali İlhan, 26 Yıl, Gönen Köy Enstitüsü, Denizli]"

"(...) Köy enstitüleri öğretmen yetiştirirken köye yönelik yetiştiriliyordu öğretmen. Köylüyü biliyorsunuz, köylü hem fakir hem teknikten yoksun. Öğretmeni ona göre yapılandırıyordu. Ben bir anımı anlatayım. Bir köye gittim. O köyde beni bir eve davet ettiler. Yemek yiyoruz soğuk kış günü. Buraya bir bardağın üzerine ateş kurmuş onunla ısınıyor adam soba falan yok. Ben buna tenekeden soba var mı diye sordum, yok deyince tenekeden bir soba yapıverdim. Onu 3-4 sene kullandı adam (...) [Necmettin Türköz, Y79, Gönen Köy Enstitüsü, Denizli]"

Görüldüğü gibi Köy Enstitülerinden mezun olan öğretmenler köyün sorunlarını çözebilecek becerilere sahiptiler. Köy Enstitülerinde yetiştirilen öğretmenlere kültürel bilginin yanı sıra tarım ve teknikle ilgili bilgi ve beceriler de kazandırıldığından köyün tüm sorunlarına çözüm üretecek donanıma sahiptiler. "Cumhuriyetimiz ilk yıllarında yapılan pilot çalışmalarla sonuçta pragmatizm temelli üretime dönük bir yapılanma ile 1943'te olgunluğa erişen programlarla Köy Enstitülerinde gerçekten ülkemizin gereksinimi olan nitelikli insanlar yetiştirilmiştir." (Bilir, 2008; 146).

Köy Enstitülerinde "iş" kavramı önemli bir yer tutmaktadır. Köy Enstitülerinin kendi binalarını kendilerinin yaptığı ve kendi gereksinmesi

olan buğdayını, meyve ve sebzesini kendisinin ürettiği göz önünde tutulursa durum daha açık bir biçimde anlaşılmaktadır. Köy Enstitülerinin programında öğrencilere kuramsal bilginin yanı sıra tarım ve teknikle ilgili becerilerin de kazandırılmasının amaçlandığı görülmektedir (Şeren, 2008). Yapılan görüşmelerde Enstitülerden mezun olanların birçok bilgi, beceriye sahip olduğu ve bunları köyün ve köylünün sorununu çözmeye kullandığı tespit edilmiştir.

Köye ilişkin yeterlilikler teması kapsamında köyü kalkındırma koduna ulaşılmış ve şu alıntılar yapılmıştır.

"(...) Köy enstitüleri köydeki vatandaşların çiftçilik, sebzeçilik, çobanlık dahi yetiştirme tarzının gelişmesi yönündeydi(...)" [Ali İlhan, 26 Yıl, Gönen Köy Enstitüsü, Denizli]

"(...) Köy enstitüleri böyle değildi. Gündüz okulunda, gece kahvede halkın karşısında ölüm kâğıdı doldurur, doğum kâğıdı doldurur, köyün alım-satım senetlerini yapar, halkın sağlık sorunları ve sağlık durumları ile ilgilenir, köyü bir bütün haline getirir (...)" [Hasan Ali Susar, Y84, 26 Yıl, Gönen Köy Enstitüsü, Denizli]

"(...) Ben okuldan mezun olup köyüme geldiğim zaman komşunun bahçe duvarı göçmüş de orada uğraşıyormuş. Girişiverdim de yardım ettim öğretildim. Bu nedir, sosyal dayanışmanın ta kendisidir. Yardımlaşmanın, paylaşmanın ta kendisidir bana göre (...)" [Halil Karaçalık, Y81, 25 Yıl, Gönen Köy Enstitüsü, Denizli]"

"(...) Orada sadece okulla ilgili işleri değil, köyün her türlü örnek olmak hareketiyle bağdaşmış görev anlayışı vardı. Diyelim ki dilekçe yazmak. Dilekçe yazardı. Çocuğu doğmuş doğum kâğıdı yazılacak. Ağaç dikmeyi öğretirdi. Köylerde okuma yazmayı akşam okulu vardı. Gündüz okulunun yanında akşam okulu da vardı. Halka ilgili işler bunları yapardı (...)" [Necati Kahraman, Y82, 33 Yıl, Çifteler Köy Enstitüsü, Denizli]"

"(...) Farkımız tarımı bilmemiz, inşaatı bilmemiz, havyacılığını bilmemiz insanları, köylüyü, üreticiyi daha iyi daha güzel tanımamız ve onlara yardımcı olmamız (...)" [Şaban Oymak, Y77, 32 Yıl, Gönen Köy Enstitüsü, Denizli]"

Söylenenlerden de anlaşılacağı gibi Köy Enstitüsü çıkışlı öğretmenler yalnızca okuma-yazma konusunda değil, her konuda köylüyü eğitmeye çalışmıştır. Eğitim eğer toplumun ve bireyin ilgi ve ihtiyaçlarına yanıt veriyorsa başarıya ulaşılabilir. Köy Enstitüleri de böyle bir ihtiyaçtan yola çıkarak nüfusun çoğunluğunun yaşadığı köylerdeki insanları eğiterek toplumun ve ülkenin kalkınmasına çalışmıştır. Enstitü mezunları ile yapılan görüşmelerde bu durum açıkça görülmektedir.

Köy Enstitüleri ile her köyü bir okula kavuşturmak, her köye en az bir öğretmen, sağlık memuru vermek planlanmıştı. 1955 yılına kadar da ilköğretim davası kökünden halledilmiş olacaktı. Ülkede okumaz, yazmaz kimse bırakılmayacak kız-erkek her çocuk ilköğretimden kısa sürede geçirilmiş olacaktı. İkinci iş olarak; iş eğitimi esası ile yetiştirilmiş yeni bir insan tipi belirliyordu. Bu yeni tip insan eleştirici, izleyici, yol gösterici, lider, önder bir tip idi. Bu sayede öğretmenlerin gittiği her köy eğitim yoluyla canlandırılacaktı (Aykaç, 2000).

Bu kurumlardan mezun olup atan öğretmenler, gittikleri köylerde hem eğitim öğretim etkinliklerini düzenlemiş, hem de köylünün bütün sorunlarını çözmek için zorunlu tutulmuştur. Hatta enstitü müdürleri öğretmenlerin köylerde başardıkları işleri takip etmiştir.

Elde edilen verilerden yola çıkılarak eğitim öğretim sürecine ilişkin yeterlilikler teması ve bu temaya bağlı olarak uygulamalı eğitim yaptırma ve şimdiki öğretmenlerin değerlendirilmesi kodlarına ulaşılmıştır. Uygulamalı eğitim yaptırma koduyla ilgili alıntılar, Enstitülerden mezun olan öğretmenlerin, eğitim öğretim sürecinde yaparak yaşayarak öğrenme ilkesine ne kadar önem verdiğini ortaya koymaktadır. Belirlenen koda ilişkin alıntılar aşağıda yer almaktadır.

"(...)1952 yılından sonra kapatıldıktan sonra ve öğretmen okulları haline getirildikten sonra orada sadece nazari olarak eğitim aldılar, nazari olarak verdiler. Çocuklara verebildiği ayrı bir ayrıcalık yok. Düğmeleri kopardık düğme diktik. Çocuklara ceket düğmesini kopartıyor sonra diktiriyordum. Uygulama yani. Yapararak öğrenme yani. Bunu gören müfettiş, siz köy enstitüsü mezunu musunuz dedi. Evet dedim. Tamam dedi. İşte dedi, o zamanlar kapatanlar dedi gerisini getirmedi. Bunlara ben tanık oldum. Yapararak öğretimde yaptığımı bilirim, gördüğümü tanırım, okuduğumu anlarım metodu vardı bizim zamanımızda. Şimdi yaptığını bilir insan, gördüğünü tanır, hatırlar. Okuduğunu da anlıyorsa o kişi işte yetişmiş olacak insan. Bunların üçünü bir arada yürütüyorsa, öğrencilere verebiliyorsa, öğrenciler de bunları alabiliyorlarsa amacına ulaşmış oluyor öğretmen. İş eğitimi. İş insanları eğitir. İnsanları iş eğitir(...)
[Necati Kahraman, Y82, 33 Yıl, Çifteler Köy Enstitüsü, Denizli]"

"Enstitülerde eğitim bilgi, beceri ve yeterliliklerde bilimsel bilgiyi merkeze alınarak değil, öğrencinin aktif olduğu etkinlikler yolu ile gerçekleştirilmiştir." (Bilir, 2008, 149). "Doğrudan doğruya temaslardan öğrenmelerinin daha doğru olacağı düşüncesi ile Köy Enstitülerinde iş içinde iş ile eğitim ve kendi kendine çalışma ilkesi benimsenmiştir." (Aykaç, 2000, 12). Enstitü mezunu öğretmenler üretim ve iş ilkesine dayalı bir eğitim sürecinden geçtikleri için yalnızca kitaplara ve kara tahtaya bağlı kalmamışlardır.

Eğitim-öğretim sürecine ilişkin yeterlilikler teması kapsamında şimdiki öğretmenlerin değerlendirilmesi belirlenmiş ve kodla ilgili alıntılar aşağıda sunulmuştur.

"(...)Ama 1980'den sonra öğretmen okulları fakültelere, üniversitelere bağlanınca, üniversitede okuyan çocuk şehir merkezinde okuyor. Köyden gelmişse bile dört yıl içinde köylülüğünü unutuyor ve öğretmen olduğu zaman köye gittiğinde o günkü yaşamsal koşulların içersine katarsak gittiği yere intibak edemiyor ve köyde oturmuyor öğretmen (...)
[Yusuf Büyükçoban, Y82, 13 Yıl, Aksu Köy Enstitüsü, Aydın]"

"(...) Köy enstitüsü mezunu öğretmenler köyde oturmak mecburiyetindeydi. Orada otururken köyü yadırgamıyorlardı. Ama bugün şehirde eğitim fakültelerinde okuyan öğrenciler şehrin havasına alıştıkları için köy yaşamını köyden gelmesine karşın unutuyor. Bende buradaki yaşayan insanlar gibi yaşayayım diye tayin edildiği köyde oturmuyor. Seksen, yüz kilometre uzakta olsa bile köyü merkezlerden gidip geliyorlar. O bakımdan köy enstitüsü mezunu öğretmenlerle bizden sonra mezun olan öğretmenlerin ayrıcalığı bu oluyor. Bunu da tabii bugünün koşulları, siyasal olaylar etkiliyor böyle olmayı (...)
[Yusuf Büyükçoban, Y82, 13 Yıl, Aksu Köy Enstitüsü, Aydın]"

"(...) Şimdi hiçbir öğretmen köyde durmuyor. Biz şehre geleliyorduk buna cumartesi ve Pazar günü dâhil. Şehre gelebilmek için izin alıyorduk, izinle geliyorduk. Farkımız budur (...)
[Yılmaz Yılmaz, Y74, 31 Yıl, Gönen, Denizli]"

Bu alıntılar günümüzde yetiştirilen öğretmenlerle Enstitü mezunu öğretmenlerin arasındaki en belirgin farklardan birisini ortaya koymaktadır. Enstitü çıkışlı öğretmenler yalnızca okulun öğretmeni değildi, aynı zamanda köyün de öğretmeni idi. Onlar kendini adeta köyün ve köylünün sorunlarını çözmeye, köylüyü kalkındırmaya adanmıştı. Günümüz öğretmenleri ise alıntılarda belirtildiği gibi, köye yerleşip, orayla bütünleşmek yerine uzak mesafeleri her gün gidip gelmeyi göze alıyor. Böyle bir durumda ise köylü ve öğretmen sağlıklı bir iletişim kuramıyor.

6. SONUÇ VE ÖNERİLER (CONCLUSIONS AND RECOMMENDATIONS)

Köy Enstitüleri hayatının sonuna kadar köyleri eğitim yolu ile canlandırarak, ilköğretimi %100 gerçekleştirecek öğretmen ve köye yarayan meslek erbabını yetiştirmek ihtiyacından doğmuştur (Tonguç, 1947, akt., Şeren, 2008). Cumhuriyetin ilanından sonra eğitim ve öğretime büyük önem

verildiği görülmektedir. Konunun önemini kavrayan Cumhuriyet Hükümetlerinin soruna çözüm bulmak için büyük bir çaba gösterdiği anlaşılmaktadır. Eğitimi toplumsal kalkınmanın önemli bir koşulu olarak gören yöneticiler öğretmen yetiştirmeyi ön planda tutma gereğine inanmışlardır. Atatürk bu gerçeği gören büyük bir devlet adamıdır. Konuşmalarının birçoğunda eğitimin ve öğretmenin önemini vurgulamıştır. Yeni kurulmuş Genç Türkiye'nin önemli sorunlarından biri de öğretmen sorunudur, Cumhuriyet'in ilk yıllarında öğretmen yetiştiren kurumlar hem nicel hem de nitel açıdan gereksinmeyi karşılayacak kapasitede değildi. Bu yıllarda nüfusun büyük çoğunluğu köylerde yaşadığından, bu dönemdeki eğitimin köye yönelik olması kaçınılmaz görünmektedir (Şeren, 2008).

Köy Enstitülerinin kuruluş amacı da köyün sorunlarını çözebilecek nitelikli köy öğretmeni yetiştirmektir. Köy öğretmeni köylüyü benimseyecek ve onlara örnek olabilecek öğretmenler olmalıydı. Bu nedenle, Köy Enstitülerine çalışkan ve zeki köy çocukları alınmıştır. Köyden alınan bu çocuklar köy gerçeğine göre yetiştirilmiş ve köyelerine gönderilmiştir.

Yapılan araştırmadan elde edilen verilere göre "Köy Enstitüsü çıkışlı öğretmenlerin, köyün sorunlarına çözüm üretebilecek farklı becerilere sahip oldukları" sonucuna ulaşılmıştır.

Köy Enstitülerinin amacı; köyden gelen yetenekli çocukların tam donanımlı olarak yetiştikten sonra, tekrar köyelerine dönerek geride kalan ve okuma fırsatı veya olanağı bulmamışları eğiterek ülkenin okuryazar düzeyini yukarı taşımasıydı. Enstitülerde teorik ve pratik eğitim birlikte alınıyordu. Yalnız temel dersler değil, yaşama dair bütün konular bir bütünlük içinde işleniyordu (Kartal, 2008). Enstitülerde yetişen öğretmen adayları genel kültür derslerinin yanı sıra tarım, el işi ve güzel sanatlar ile ilgili derslerde almış ve birçok beceriyi bünyelerinde taşıyarak köye taşımışlardır.

Yaz-kış açık olan bu kurumlarda eğitimin temel özellikleri beş duyuya yönelik, yaşayarak öğreten, imeceye ve üretime dayalı, kültür ve meslek dersleriyle birlikte, müzik, spor ve halkoyunlarının da bulunduğu özgün ve laik bir eğitim modeli olmasıydı. Köy Enstitüleri'nde öğrencilere bir öğretim döneminde kuramsal ve uygulamalı derslerden oluşan 11 aylık yoğun bir eğitim verilmiştir (Güvercin, Aksu, Arda, 2004).

Köy Enstitülerinde kültür derslerinin yanı sıra tarım, marangozluk, kooperatifçilik, biçki-dikiş gibi derslere de yer veren bir program uygulanmıştır. Enstitülerde bu çalışmaların gerçekleşmesi için atölyeler, ahırlar, fırınlar vb. kurulmuş, geniş tarım arazilerinde meyve ve sebze yetiştirilmiştir. Her enstitü bulunduğu çevrenin iklim ve üretim alanlarına uygun bir şekilde çalışmalarını gerçekleştirmekteydi. Her öğrenci günde 8 saat çalışmaktaydı. Elbette ki böylesine nitelikli bir eğitim ortamı öğrencilerinin de birçok konuda becerikli olmasını sağlamıştır.

Köye ilişkin yeterlilikler teması kapsamında "Köy Enstitüsü mezunu öğretmenlerin köyü kalkındırmada etkin rol oynadığı" sonucuna ulaşılmıştır. Bu kurumlardan yetişen birçok aydın ve yazar düşünce dünyamızı genişletmiştir. Köy Enstitüleri eğitimde kendine özgü yanları ile hem köylüyü hem de kentliyi aydınlatırken, bugün de farklılıklarıyla yol gösterici olma özelliğini korumaktadır. Programları, çalışma şekli ve benimsediği ilkelerin birçoğu bugünde geçerliliğini korumaktadır. Onlar yalnızca eğitim öğretimde değil köyün kültürel ve ekonomik kalkınmasında da etkin rol oynamışlardır. "Köy Enstitüsü çıkışlı öğretmenler köylü ile kucaklaşmış, her alanda köyleri ve kentleri kalkındırmaya çalışmışlardır." (Aykaç, 2000, 14).

Eğitim öğretim sürecine ilişkin yeterlilikler teması değerlendirildiğinde "Enstitü çıkışlı öğretmenlerin öğrencilerine aktif eğitim yaptırma konusunda da duyarlı oldukları" sonucuna ulaşılmıştır. Öğretmenler iş içinde eğitim ilkesi ile yetiştiklerinden öğrencilerine de uygulamalı eğitim yaptırmışlardır.

John Dewey'in yaparak yaşayarak eğitim, hayata hazırlık değil fakat hayatın kendisidir, ilkesi Köy Enstitülerinin can damarını oluşturmuş, iş içinde, uygulama içinde öğrenme temel alınarak her köy enstitüsü arazileri, çiftlikleri, atölyeleri ile örnek bir köy modeli haline getirilmiştir. Bütün bu uygulamalar günümüzde de hala uygulanan zihinleri belli bilgilerle doldurmaktan başka işe yaramayan, uygulamaya dayanmayan eğitime son vererek, öğrencinin iş ve uygulama içinde öğrendiği, birlikte ürettiği ve paylaştığı bir eğitime yerini bırakmıştır. (Aykaç, 2000).

Yine eğitim öğretim sürecine ilişkin yeterlilikler teması kapsamında şu sonuca ulaşılmıştır: "Enstitü çıkışlı öğretmenler köye yerleşip köylü ile etkin bir iletişim kurarken, yeni öğretmenler köye yerleşmekten uzak bir tavır sergilemektedir."

Enstitü mezunları başlangıçta köyde yirmi yıl görev yapmak zorundaydı. Yetiştirilirken de köyün öğretmeni olma bilinci ile eğitim alıyorlardı. Onlar kendini köyü kalkındırmaya adanmışlardı. Öğretmenlik anlayışı yalnızca ders saatleri ile sınırlı değildi. Köylünün ihtiyaç duyduğu her an göreve hazırdılar. Ancak günümüz öğretmenlerinin birçoğu köylünün değil yalnızca okulun öğretmeni olmayı tercih etmektedir. En yakın ilçe ya da şehre gidip gelmeyi tercih eden öğretmen, çıkış zili çaldığında görevinin bittiğini düşünmektedir. Dolayısıyla da köylünün kalkınmasında etkin bir rol oynamaktan uzak kalmaktadır.

Geniş halk kitlelerinin eğitim düzeyini yükseltmek, böylece cumhuriyet reformlarını yerleşmesi için gerekli koşulları yaratmak, halkın politik, ekonomik ve kültürel yaşama aktif olarak katılmasını sağlamak yapılması gereken yönelimlerden biriydi. Enstitüler, geniş bir halk kitlesine ulaşan bir eğitim ve kalkınma etkinliği olması dolayısıyla ülkenin gelişmesinde en büyük katalizör olarak görülebilir. Nitekim daha başlangıç noktasında kalan bu eğitim modelinin başarısı, 1946'ya kadar köylerdeki öğretmen açığını kapatacak düzeyde yaklaşık 17.000 öğretmen ile 7300 sağlık memuru yetiştirmiştir (Kartal, 2008).

Araştırmadan elde edilen bulgular ışığında şu öneriler geliştirilebilir: Köy Enstitüleri modeli ayrıntılı bir şekilde irdelenerek günümüz öğretmen yetiştirme sisteminde düzenlemelere gidilebilir. Yeni yetiştirilen öğretmenlere köyün kalkınmasına katkı sağlayacak belli ölçüde bir donanım verilmelidir. Yeni öğretmenler yaparak yaşayarak eğitim-öğretim yapmanın gerekliliği bilinci ile yetiştirilmelidir. Köylere atanan öğretmenler köye yerleşip köylünün sorunları ile ilgilenmeye teşvik edilmelidir.

NOT (NOTICE)

Bu çalışma 16-18 Ekim 2010 tarihleri arasında Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi'nde gerçekleştirilen 19. Eğitim Bilimleri Kurultayı'nda sözlü bildiri olarak sunulmuş ve bildiri özet kitabında basılmıştır.

KAYNAKLAR (REFERENCES)

1. Akbaş, A., (2008) Eğitim bilgeleri Köy Enstitülüler, *Mersin Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 4 (2), 214-224
2. Akpınar, B., Turan, M. ve Tekataş, H., (2004) Öğretmen adaylarının gözüyle sınıf öğretmenlerinin yeterlikleri, XIII Ulusal Eğitim Bilimleri Kurultayı, 6-9 Temmuz 2004, İnönü Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Malatya.
3. Atıl, H., (1998). *İstatistik*. İzmir: Ege Üniversitesi Ziraat Fakültesi Yayınları.
4. Aykaç, N., (2000). Eğitimde Canlı Bir Deney Köy Enstitüleri, *Eğitim ve Yaşam*, Bahar-Yaz Sayısı, 12-14.
5. Aysal, N., (2005) Anadolu'da aydınlanma hareketinin doğuşu: Köy Enstitüleri, *Ankara Üniversitesi Türk İnkılap Tarihi Enstitüsü Atatürk Yolu Dergisi*, 35-36, 267-282

6. Bilir, P., (2008). Yeni Beden Eğitimi Öğretimi Programı ve Köy Enstitülerinde Beden Eğitimi Derslerinin Yapılandırma Öğretim Yaklaşımı Açısından Değerlendirilmesi, *Spor metre Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, VI (3), 145-150.
7. Bozdemir, S., (2010) Tonguç'tan yana köy enstitüleri, ilköğretmen okulları, yüksek öğretmen okulları ve öğretmen yetiştirme düzenimiz, Aramızdan Ayrılışının 50. Yılında İsmail Hakkı Tonguç ve Okul Öncesinden Yükseköğretime Ülkenin Eğitim Sorunları, Çözüm Önerileri Sempozyumu, 20-22 Mayıs 2010, İzmir, İnternette 05.08.2010'da http://fizik.cu.edu.tr/yonetim/editor_files/dosya/Tmakalesi.doc adresinden indirilmiştir.
8. Bulut, İ., (2009) Öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine ilişkin tutumlarının değerlendirilmesi (Dicle ve Fırat Üniversitesi örneği), *Dicle Üniversitesi Ziya Gökalp Eğitim Fakültesi Dergisi*, 14, 13-24.
9. Can, N., (2004) Öğretmenlerin geliştirilmesi ve etkili öğretmen davranışları, *Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 16 (1), 103-119.
10. Çakan, M., (2004) Öğretmenlerin ölçme-değerlendirme uygulamaları ve yeterlik düzeyleri: İlk ve Ortaöğretim, *Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Dergisi*, 37 (2), 99-114.
11. Dünder, Ş., (2001). *Köy Enstitüleri Felsefesi ve Bugün*. Köy Enstitüleri ve Yeni Arayışlar. İzmir: Ege Tam Basın Yayın
12. Erdem, A.R., Gezer, K. ve Çokadar, H., (2005) Ortaöğretim Fen - Matematik ve Sosyal Alanlar Öğretmenliği Tezsiz Yüksek Lisans Öğrencilerinin Öğretmenlik Mesleğine İlişkin Tutumları (Pamukkale Üniversitesi Örneği), XIV. Ulusal Eğitim Bilimleri Kongresi, 28-30 Eylül 2005, Pamukkale Üniversitesi, Denizli, Kongre Kitabı, 1. Cilt, 471-477.
13. Gelen, İ. ve Özer, B., (2008) Öğretmenlik mesleği genel yeterliklerine sahip olma düzeyleri hakkında öğretmen adayları ve öğretmenlerin görüşlerinin değerlendirilmesi, *Mustafa Kemal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 5 (9), 39-55.
14. Güvercin, C.H., Aksu, M. ve Arda, B., (2004). Köy Enstitüleri ve Sağlık Eğitimi, *Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Mecmuası*, 57, 2, 97-103.
15. Kan, A., (2007) Öğretmen adaylarının eğitime-öğretme özyeterkinliğine yönelik ölçek geliştirme ve eğitime-öğretme özyeterkinlikleri açısından değerlendirilmesi (Mersin Üniversitesi örneği), *Mersin Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 3 (1), 35-50.
16. Karasar, N., (2005). *Bilimsel araştırma yöntemi*. (14. baskı). Ankara: Nobel Yayıncılık.
17. Kartal, S., (2008). Toplum Kalkınmasında Farklı Bir Eğitim Kurumu: Köy Enstitüleri, *Mersin Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 4, 1, 23-36.
18. Killi, S., (1982). *Türk Devrim Tarihi*. Tekin Yayınları
19. Kilmen, S., Çıkrıkçı, D.N., (2009) Sınıf öğretmenlerinin ölçme ve değerlendirme ilkelerini uygulama düzeylerine ilişkin görüşleri, *Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Dergisi*, 42 (2), 27-54.
20. Oğuzkan, F., (2007). Köy Enstitüleri öğretim programları. İnternette 11/12/2007 de elde edilmiştir: <http://www.egitim.aku.edu.tr/oguzkan.htm>.
21. Seyidoğlu, H., (1997). *Bilimsel araştırma ve yazma el kitabı*. (7. baskı). İstanbul: Güzem Yayınları.
22. Şahin, Ç., (2008) Yeni ilköğretim programı çerçevesinde sınıf öğretmenlerinin mesleki gelişim düzeylerinin değerlendirilmesi, *Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 24, 101-112.
23. Şeren, M., (2008). Köye Öğretmen Yetiştirme Yönüyle Köy Enstitüleri, *Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 28, 1, 203-226.

24. Tonguç, İ.H., (1947). Eğitim Yoluyla Canlandırılacak Köy (2. Bası). İstanbul: Remzi Kitabevi. Akt: Şeren, M. (2008). Köye Öğretmen Yetiştirme Yönüyle Köy Enstitüleri, *Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 28, 1, 203-226.
25. Usta, E. ve Korkmaz, Ö., (2010) Öğretmen adaylarının bilgisayar yeterlikleri ve teknoloji kullanımına ilişkin algıları ile öğretmenlik mesleğine yönelik tutumları, *Uluslar arası İnsan Bilimleri Dergisi*, 7 (1), 1335-1349.
26. Ülkü, C., (2008) Sanat eğitimi, sanat ve Köy Enstitüleri, *Mersin Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 4 (1), 37-45
27. Yetim, A.A. ve Göktaş, Z., (2004) Öğretmenin mesleki ve kişisel nitelikleri, *Kastamonu Eğitim Dergisi*, 12 (2), 541-550.
28. Yıldırım, A. ve Şimşek, H., (2008). Sosyal bilimlerde nitel araştırma yöntemleri. (6. baskı). Ankara: Seçkin Matbaası.

ADDITIONAL (EK)

SUMMARY (ÖZET)

- **Problem case:** Village institutes were developed with the need to train occupational experts for the village as well as teachers who would utterly perform primary school educations process in the village and it should be noted that these institutes have trained many sophist and authors who have managed to broaden our minds. With their own peculiar characteristics, village institutes enlighten both villagers and city dwellers by which they still remain a route-guide thanks to their discriminated status. Further, several ways of function and many of principles they absorbed still keep their credibility. The aim of this study is to clarify their own opinions about teaching proficiency of the village institutes graduates.
- **The method:** The study was performed via appointments with village institute graduates (n=50) living in the Aegean Region, including Aydın, İzmir, Muğla and Denizli. In the study, the multiple case variation was used as a qualitative study model while in determination of the sampling, "the snowball sampling method" (the chain sampling) was utilized as a sampling method. The data was obtained through semi-structured appointment forms developed by researchers, in which there existed four open-ended questions. As for the mutual interrogations, they lasted for nearly 40 minutes and recorded by a camera. Then the data which was obtained were conveyed into computers and read line by line. The co-efficient for the credibility of the first question was 72.32% and 69.45% of the second question while it was 78.34% for the third question and 77.69% was the fourth question. In addition, several codes were formed to bring together in the search of relevant themes.
- **Findings:** By bringing together the codes of "having distinct skills" and "development of the village", we have reached the theme of "proficiencies in the village" and by bringing together the codes of "practical training" and "evaluation of current teachers", the theme of "proficiency in education & training process" was reached. Besides, evaluations and quotations concerning themes and codes determined in the analysis were dramatically depicted in the study.
- **The conclusion:** In the study, it was concluded that teachers who graduated from village institutes do have certain aptitudes to come up with substantial solutions to the problems relevant to the village as well as being highly effective in development of the village and its dwellers. More, it is clear that these teachers have adopted the principal of practical experience and transmitting the practical experience in training. In addition, teachers who graduated from village institutes were readily able to develop virtual communication with the dwellers by living in the region for long, while new comers avoid settling in the area.
- **Suggestions:** Here are the suggestions within the conclusions of the study: By exhaustively overlooking at the village institutes, it would be probable to make regulations in current teacher training system by which new teachers, it some extent, could be donated with qualifications required for the development of the village. That's to say, they should be trained consistent with the idea of practical experience in training & education system. Furthermore, they should be encouraged to deal with the matters in the village, by living in the village. The major aim of the village institutes was to provide a school for each village as well as at least one teacher and health profession and by which the matter of primary school teaching process would have successfully overcome by the year 1955. In this context, there would have been no illiterate person and every child,

regardless of boys or girls, would have been exposed to the process of primary school education. Secondly, the aim was to train a new type of person who would be trained within the occupational training system and this new type of person would activate every village where they would be employed thanks to criticizing, watchful, guiding and leader characteristics in their nature.